

Секція: Банківська справа

Бочарова А. С.

аспірант кафедри інформаційних систем

Харківського національного економічного

університету імені Семена Кузнеця

м. Харків, Україна

МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ З АНАЛІЗУ ТА ОЦІНКИ ДОСТАТНОСТІ ФІНАНСОВОЇ СКЛАДОВОЇ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ БАНКУ

Сталість та стабільність функціонування банку значною мірою визначається його здатністю до залучення необхідного обсягу ресурсів та наступного їх розміщення з метою отримання прибутку. Перш за все, таке розуміння сталості та стабільності функціонування банку ґрунтується на фундаментальному визначенні та узагальненні поняття банківської діяльності. Тобто, розуміння достатності ресурсного потенціалу банку може розглядатися в якості ключового, як з точки зору функціональної спрямованості конкретного банку, так й його можливостей здійснювати окремі різновиди банківської діяльності та надавати конкретні банківські послуги. При цьому для розкриття таких можливостей застосовуються різноманітні інструменти з оцінки достатності ресурсного потенціалу банку, які дозволяють підкреслити окремі аспекти як залучення коштів до банку, так й обрання напрямів їх подальшого розміщення. Це у підсумку й визначає актуальність обраного напрямку дослідження, його значимість та практичну спрямованість.

Як правило, серед низки застосованих методів та підходів щодо аналізу й оцінки достатності ресурсного потенціалу банку можна виділити [1, 2, 3]:

нормативні методи, які базуються на співставленні показників

діяльності банку щодо отриманих результатів із встановленими нормативами ведення банківської діяльності. Це дозволяє, насамперед, здійснювати контроль щодо упроваджених методів управління ресурсним потенціалом банку та відповідності задіяного управління вимогам регулятора;

методи та підходи статистичного та імовірнісного аналізу, які дозволяють визначити як наявну узгодженість рухомості фінансових ресурсів відповідного до можливостей та здатності банку із залучення таких ресурсів та їх наступного розміщення, так й розкрити існуючі напрями впливи з боку факторів зовнішнього та внутрішнього середовища функціонування банку;

методи імітаційного моделювання, які дозволяють надати попередню оцінку можливим наслідкам щодо застосування упроваджених методів управління ресурсним потенціалом банку;

методи ситуаційного та порівняльного аналізу, що дозволяє проаналізувати можливості залучення ресурсів до банку з різних джерел та надати відповідь щодо найбільш доцільного розміщення залучених ресурсів відповідно до існуючих напрямів їх вкладання.

Тож в цілому, існуючі методи та підходи з аналізу й оцінки достатності ресурсного потенціалу банку досить повно розкривають проблематику порушеного питання. Однак при цьому поза межами відповідного аналізу все ж таки залишаються питання, які здатні дати відповіді щодо можливого покращення застосованого управління ресурсними потенціалом банку, маючи на меті досягнення умов збалансованості такого потенціалу відповідно до умов його достатності та ефективності використання. Інакше кажучи,

з одного боку, необхідно дотримуватися встановлених нормативів з ведення банківської діяльності,

а з іншого боку, застосоване дотримання нормативів з ведення

банківської діяльності не повинне істотно порушувати, зокрема, співвідношення між ліквідністю ресурсного потенціалу банку та здатністю примножувати вкладені кошти, що є однією з фундаментальних умов ведення банківської діяльності.

Тобто, варто досягти ефективності застосування наявного ресурсного потенціалу банку за дійсних умов із залучення та наступного розміщення коштів відповідно дотримання збалансованості між обсягами залучених й вкладених ресурсів банку. При цьому такі дії банку варто зважувати на загальну ресурсну обмеженість джерел, з яких можливе відповідне залучення коштів до банку. У підсумку ми приходимо до необхідності розв'язку багатокритеріальної оптимізаційної задачі. Втім такий розв'язок повинен супроводжуватися достовірними статистичними оцінками, які враховують існуючі умови досягнення доцільної ефективності збалансування достатності ресурсного потенціалу банку.

Одним із напрямів розв'язку проставленого завдання дослідження може бути упровадження методу аналізу стохастичними границями [1]. Ця методологія аналізу дозволяє:

отримати оцінки ефективності залучення ресурсів до банку та їх наступного розміщення;

співставити між собою ефективність залучення ресурсів до банку та їх наступного розміщення відповідно до термінів та напрямів формування ресурсного потенціалу банку;

отримати статистичні характеристики оцінок ефективності, які розглядаються та на їх підставі прийняти відповідні управлінські рішення.

Для безпосереднього аналізу достатності ресурсного потенціалу банку на основі упровадження методології аналізу стохастичними границями необхідно:

обрати часовий інтервал проведення відповідного аналізу, що дозволяє врахувати конкретні економічні умови здійснення банківської

діяльності та врахувати їх вплив на формування ресурсного потенціалу банку з погляду його достатності щодо проведення обраних банківських операцій;

визначити сукупність банків, які є ключовими з погляду застосування методології аналізу стохастичними границями для розкриття достатності ресурсного потенціалу банку. Важливість обрання такої групи банків визначається, насамперед, умовами упровадження методології аналізу стохастичними границями;

обрати модель оцінки ефективності наявного ресурсного потенціалу банку. Це дозволяє врахувати та співставити достатність наявного ресурсного потенціалу банку відповідно напрямів розміщення залучених ресурсів.

Поряд з цим для подання наочності отриманим результатам слід застосувати графічне їх відображення, що також сприяє визначенню оцінки між ефективністю залучення ресурсів до банку та ефективністю наступного розміщення таких ресурсів.

Тобто, розглянуте вище й визначає в цілому методичні основи з аналізу та оцінки достатності фінансової складової ресурсного потенціалу банку на основі методології аналізу стохастичними границями. Тож як напрямок подальших досліджень можна вказати конкретизацію означених оцінок з погляду різних етапів розвитку вітчизняної банківської системи та її окремих банків.

Література

1. Васюренко О. Ефективність кредитування фізичних та юридичних осіб банками України: методологія аналізу стохастичних границь / О. Васюренко, В. Ляшенко, В. Подчесова // Вісник НБУ. – 2014. – №. 1. – С. 5–11.

2. Kots G. P. Banking sectors of the economies of European countries in the representation of statistical interrelation between indices that characterize their development / G. P. Kots, V. V. Lyashenko // *European Applied Sciences*. – 2012. – № 1. – С. 461–465.

3. Kuzemin A. Methods of comparative analysis of banks functioning: classic and new approaches / A. Kuzemin, V. Lyashenko // *Information Theories & Applications*. – 2009. – Vol. 16. – Iss. 4. – P. 384–396.